

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3434/2020
21.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Петровић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Сектор за ванредне ситуације из Београда, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1581/18 од 29.06.2018. године, на седници одржаној 21.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1581/18 од 29.06.2018. године.

Образложење

Први основни суд у Београду, пресудом П1 1305/16 од 28.09.2017. године, усвојио је тужбени захтев тужиоца, тако што је обавезао тужену да исплати тужиоцу на име неисплаћене зараде у периоду од 08.12.2007. године до 08.12.2010. године и то на основу ноћног рада укупан износ од 93.167,39 динара, са законском затезном каматом на одређене новчане износе, прековременог рада укупан износ од 37.497,27 динара, са законском затезном каматом на одређене новчане износе и на основу рада на дане државних и верских празника, укупан износ од 28.006,55 динара, са законском затезном каматом на одређене новчане износе (све ближе одређено у ставу првом изреке). Обавезао је тужену да накнади тужиоцу тршкове парничног поступка у износу од 110.474,00 динара, са законском затезном каматом од дана када су наступили услови за извршење до исплате, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, под претњом принудног извршења (став други изреке).

Први основни суд у Београду, решењем П1 1305/16 од 31.01.2018. године, одбио је као неоснован предлог тужиоца којим је тражио увећање износа трошкова за 50% услед множине тужбених захтева.

Апелациони суд у Београду, пресудом Гж1 1581/18 од 29.06.2018. године, одбио је као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П1 1305/16 од 28.09.2017. године.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, ради разматрања правних питања од општег интереса, уједначења судске праксе и потребе новог тумачења права.

Апелациони суд у Београду, решењем Р4 104/18 од 12.10.2018. године, изјаснио се, да је недопуштена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1581/18 од 29.06.2018. године.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. а у вези члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.125/04, 111/09, 36/11 и 53/13-УС), који се у конкретној ситуацији примењује на основу одредбе члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20) и утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Тужба је поднета 17.12.2010. године.

Одредбом члана 439. ЗПП је прописано, да, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима, као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 394. став 2. ЗПП, је прописано, да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима кад се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима, потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14, који се примењује од 31.05.2014. године) је прописано да, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде у делу којим је усвојен тужбени захтев тужиоца на име неисплаћене зараде на основу ноћног рада, прековременог рада и рада у дане државних и верских празника, као главни захтев, очигледно не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужене није дозвољена на основу цитираних одредби члана 394. став 2. ЗПП и члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић